

og Østersøen, og hvad der ingenlunde har mindre Betydning for vore Øer, er, at der er Tale om en maanedlig Forbindelse mellem Kjøbenhavn og St. Thomas, som anderledes end hidtil vil kunne knytte Øerne til Moderlandet. Ogsaa over for dette Spørgsmaal sagde den højtaerede Konseilspræsident, at det kan kun betragtes som en Fugl paa Taget. Nej, det er mere end det, det er et Foretagende, som er garanteret af Folk, der ikke blot kunne og tilpas have garanteret dette Foretagende, men som tillige i særlig Grad byde Sikkerhed for, at de kunne faa det til at lykkes, og for yderligere at give dette Løfte Vægt, blev der — og det er sket, siden Sagen var til Behandling her — til en meget stærkt begrænset Kreds af Mænd her i Landet, om hvem man antog, at de vare stemte mod Salget, stillet Opfordring om at tegne Bidrag til dette og et lignende Foretagende, uagtet denne Henvendelse som sagt skete til en stærkt begrænset Kreds, og der paa Grund af Forholdene kun var 5 Dage til at skaffe en Tegning i Stand, blev der til Støtte for dette Foretagende tegnet adskilligt over 1 Mill. Kr., og til det andet Foretagende, som skulde ophjælpe Øerne, et Plantageselskab, som har til Maal at bringe paa danske Hænder de Plantager, som man har truet med at kaste paa Markedet, hvis Øerne ikke bleve solgte, blev der i samme korte Tid samlet over 900,000 Kr. Det er klart, at med det korte Varsel og med den begrænsede Kreds, der kunde være Tale om, kunde man kun tænke paa at forlange godtgjort, at der bag ved Ordene om, at man her vilde tage fat, ogsaa stod en Villie, og det er mig ikke muligt at se andet, end at det ogsaa er blevet godtgjort. Man har da ikke Lov til at sige, at her er kun Tale om Fugle paa Taget. Det kunde være, at de Millioner, vi skulle have ind for Øerne, lige saa vel kunde blive Fugle paa Taget og ikke i meget større Grad behøve at kaldes Fugle i Haanden. Jeg har fremdraget dette, fordi det efter min Mening er nødvendigt at slaa fast, at man har haft fuld Ret til, efter hvad der er kommet frem i de sidste Maaneder, at tage en forandret Stilling over for Salgsspørgsmaalet. Disse ny Impulser have ikke behøvedes for mit Vedkommende, jeg har været imod Salget gennem Aar og Dag, men mange andre, der have staaet noget tvivlende over for Rigtigheden af Salg, have kun Grund til at bestyrkes i denne Tvivl gennem meget af det, der er

kommet frem i det sidste Øjeblik, men derfor jo ingenlunde for silde.

Som denne Sag er bleven behandlet, kan man i det hele ikke undres over, at Begreberne først i smaa Slag ere blevne klarede, idet der fra først var al god Udsigt til at faa Traktaten vedtaget, alene fordi efterhaanden baade den ene og den anden var kommen mere og mere ind i et Net, som det bagefter har været vanskeligt at komme ud af. Jeg vilde jo for mit Vedkommende have foretrukket, at, efter alt det, der saaledes er fremkommet, Flertallet i Landstinget havde kunnet enes om en klar Forkastelse, men jeg kan jo derfor vel forstaa, at det er nøjedes med at forlange, inden det tager endelig Stilling til denne Traktat, at faa en yderligere Vejledning ovre fra Øerne. Og jeg skal nu kort udtale mit Syn paa det Forslag, der i saa Henseende foreligger fra Landstingets Side. Det er en Selvfølge, at naar Landstinget har taget dette Standpunkt, at det først vil have en Afstemning, før det tager endelig Stilling til Traktaten, og ikke har forlangt en Folkeafstemning som den endelig afgørende Slutsten i denne Sag, saa er Bunden i denne Betragtning, der ligger for, den, at en saadan Afstemning er, om man vil, bleven mere og mere umuliggjort gennem Omstændighederne og Forholdenes Gang. Der har under hele denne Sags Behandling, og da ganske særlig her i Folketinget, været en Utilbøjelighed til at lade en almindelig Folkeafstemning være afgørende for dette Spørgsmaal, og selv om man ikke billiger det, har man i ethvert Tilfælde kunnet forstaa, hvad der har været Motivet dertil. Motivet har været det, som vi ere blevne godt fortrolige med gennem Regeringsbladene, gennem „Politiken“ og gennem „Socialdemokraten“, Arbejdernes Organ, at det, naar det kommer til Stykket, ikke er muligt at faa en paalidelig Afstemning fra den store Arbejderbefolkning derovre. Det har været Kernen i Oppositionen mod et Plebiscit. Jeg tror dog nu ikke, det er disse Udtalelser fra Regeringspressen, der have været det mest afgørende for Landstinget, jeg tror, det har været af større Betydning for det, at ganske det samme har lydt ovre fra Øerne og lydt ikke blot fra Antisalgspressen, som bestemt siger, at det især nu er ganske udelukket at faa en betydende Vejledning gennem et Plebiscit derovre, men ogsaa bestandig har lydt fra Salgspressen derovre. Alt sammen af den ganske simple Grund, at